

han selvfølgelig ingen juridisk Ret har til det. Han har tidligere indgivet Andragende til Rigsdagen, men der er ikke sket Henvisning af Andragendet, særlig fordi Udvalget var bange for Konsekvenserne. Nu skriver han imidlertid selv i Andragendet, at man ikke behøver at frygte Konsekvenserne, idet han er den eneste slesvigske Kandidat, der er kommen saa uheldigt af Sted. Vi henvise derfor Andragendet til Finansministeren, for at Sagen kan blive undersøgt, saa at han mulig kan faa en mindre Hjælp.

Af de Andragender i 2den Afdeling, som ere henviste til Finansministeren, er der kun to, hvorom Udvalget gør Indstilling, det er Nr. 70 og 112. Nr. 70 er et Andragende fra Enken efter Sergent Jørgensen af Helsingør, der søger en aarlig Understøttelse. Hendes Mand døde i Efteraaret 1907 efter 11 Aars Tjeneste som Underofficer. Hun har ingen Pensionsret efter Manden, og han har heller ikke efterladt sig noget til hendes og 3 Børns Underhold. Det er jo meget triste Forhold, hvorunder denne Enke lever, og Udvalget henviser derfor Sagen til Finansministeren.

Nr. 112 angaar Togfører R. Pedersen af Struer, der søger om Understøttelse til sin Søn, der har været Elev paa Hærens Elevskole. Den unge Mand har været meget uheldig og er meget at beklage. Han er født 1890 og har været Elev paa Elevskolen fra Maj 1904 til April 1906. Han fik saa et epileptisk Anfald og blev behandlet paa Garnisonssygehuset og senere paa Frederiks Hospital. Trods al Lægebehandling begge Steder viste det sig dog, at det blev værre og værre med hans Sygdom, og Lægerne have erklæret den for uhelbredelig. Han er jo stillet meget uheldigt og falder selvfølgelig Forældrene til Byrde, og da de sidde med 11 Børn i alt, er det jo en ikke ringe Udgift for dem at have den syge Søn hjemme. Selvfølgelig har den unge Mand ikke noget Krav paa Statskassen, men i de Oplysninger, som foreligge, er der noget, der tyder paa, at han muligvis har faaet sin Svaghed paa Elevskolen eller i alt Fald har faaet Anledningen til den der. Derfor har Udvalget været enig om at henvise dette Andragende til Ministerens Overvejelse. Vi beklage jo sikkert alle sammen den unge Mand, der maaske kunde have haft en stor Fremtid for sig, men som nu ikke alene er bleven udygtig til at gøre Arbejde i Statens Tjeneste, men ogsaa er til Besvær for sig selv og sin Familie. Disse 5 Andragender henvises altsaa til Finansministeren.

Nielsen-Grøn: Under Nr. 15 i 1ste Afdeling, Betænkningens Nr. 53, henvises et Andragende fra Translatør og Tolk, cand. jur. P. C. A. Rasmussen til Finansministeren. Jeg kan kun her sige Finansudvalget Tak for dets Velvillie overfor denne Mand. Den afdøde Finansminister, der som bekendt altid var en elskværdig Mand, lovede, at han skulde tage velvilligt paa dette Andragende. Det gælder, som det blev sagt af den meget ærede Ordfører, en god dansk Mand, der har haft Uheld, og det menes ikke, at dette Tilfælde vil drage Konsekvenser efter sig. Det vilde være Synd, om en saadan Mand skulde falde det offentlige til Byrde. Derfor tillader jeg mig at bede den fungerende Finansminister om at tage lige saa velvillig mod Andragendet som den afdøde Finansminister, saaledes at Hr. Rasmussen i den korte Tid, om jeg saa maa sige, han har tilbage, kan faa en Understøttelse.

A. Andersen: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger angaaende Andragende fra Togfører R. Pedersen af Struer om en aarlig Understøttelse til hans Søn, der har været Elev paa Hærens Elevskole. Jeg havde haabet og troet, at Finansudvalget vilde have indstillet vedkommende til at faa en aarlig Understøttelse, men ser nu, at Andragendet blot er henvist til Finansministerens Overvejelse. Jeg haaber da, at Finansministerens Overvejelse maa resultere i, at der alligevel gives en aarlig Understøttelse til den unge Mand, der i økonomisk Henseende er meget uheldigt stillet. Faderen er nemlig i pekuniær Henseende stillet saaledes, at han i Tidens Længde ikke kan vedblive at yde den fornødne Understøttelse til Sønnen, der paa Grund af den Sygdom, han lider af, er og vil vedblive at være Invalid for Livstid. Faderen er Togfører med en aarlig Indtægt af 2,000 Kr. og har 11 Børn at sørge for, saa jeg finder, at der for Staten er Grund til at træde hjælpende til; selv om der ikke foreligger juridisk Forpligtelse dertil, er der efter min Mening en moralsk Forpligtelse til Stede.

Der kan nemlig ikke være Tale om andet, end at den unge Mand har paadraget sig sin svære Sygdom, da han var Elev paa Hærens Elevskole. Thi der foreligger en Erklæring i saa Henseende, som jeg med Formandens Tilladelse skal oplæse, udstedt fra det kgl. Frederiks Hospital den 12. Februar 1908 af Professor Thorkild Rovsing. Den lyder saaledes: